

ПЕЙЗАЖИ ИЗ РЕЧНИТЕ ДОЛИНИ НА ЗАПАДНА ЕВРОПА (1)

В кореспонденцията с главния редактор на „Морски вестник“ – г-н Атанас Панайотов, бях обещал да подготвя материал за корабоплаването из някои от западноевропейските реки. Оттогава изминаха няколко месеца, в които посъбрах малко фотоматериал, който ще предложа на вниманието на читателите на „Морски вестник“ в няколко поредни фоторепортажи за реките Мозел, Рейн, Дунав, Везер, Елба и Саар. Професионално не мога да коментирам корабоплаването, защото не съм специалист в тази област, но съм убеден, че морската ни и речна гилдия ще се ориентира за съдържанието на снимките много по-добре от мен. Моля за извинение за употребата на тривиални наименования (например „капак“ на хамбар – убеден съм, че съществува термин, но не ми е известен). Този фоторепортаж започвам с долината на река Мозел, описвана като една от най-живописните в Европа, известна още от римско време с винарските си традиции, добрата храна и по-лежерния живот.

Мозел (на френски Moselle, на немски Mosel, на люксембургски език Musel, на нидерландски Moezel) е голяма река, течаща на територията на Франция, Люксембург и Германия. Дължина: 545 km. Влива се в река Рейн в района на град Кобленц, Германия (*източник: Wikipedia*)

„Бъгълът на Германия“ или мястото, където Мозел (вдясно) се влива в Рейн (вляво)

Панорама към р. Мозел от замък Кохем – един от най-посещаваните, вкл. и от множество български групи. Лозята са навсякъде.

Останки от крепостта край Трабен-Трарбах, извисила се повече от 300 м над р. Мозел. Найлоновите торбички, извън определените за целта места, са рядкост в Германия, но все пак дразнят окото и тук.

Корабче за еднoчасова разходка по река Мозел при старинното градче Бернкастел-Кюс (Германия). Пред корабчето се намира касата, където импровизиран часовник показва началния час на следващата разходка. Обикновено продължителността е 1-2 часа. Паркингът е удобно разположен между пристана и градчето, лятото е пълен, но място за паркиране винаги се намира.

Съхраненият от 16 век централен площад на Бернкастел, който се намира само на 100 м от корабчетата, привлича множество туристи. Площадът на снимката е празен, защото е месец февруари. Ситуацията с посещаемостта в Бернкастел много напомня нашите Несебър и Созопол. Контрастът в и извън сезона е потресаващ.

Типична панорама за немския участък на река Мозел. Стръмни склонове, издигащи се на 300-400 метра от нивото на реката, множество изрядно поддържани лозови масиви, „нарязани“ с панорамни тесни пътища – за разходки и прибиране на реколтата, а тя често се събира от ... наши сънародници.

Корабчето „Бернкастел-Кюс“ е тръгнало на поредна обиколка по Мозел.

Изглед към долината на Мозел и старинното градче Бернкастел (вдясно). Стръмните югозападни склонове на долината са изсечени и култивирани с лозя – още от римско време.

Селско пристанище за малки лодки по Мозел.

Корабчето за разходка на туристи е „заспало“ в очакване на новия туристически сезон по Мозел. На заден план се вижда ясно границата на лозята с естествената горска широколистна растителност.

Португалски химикаловоз навлиза в шлюза при Детцем на р. Мозел (Германия). Шлюзът откъм високото ниво, откъдето идва корабът е отворен, а долният (към ниското ниво) е затворен.

След като корабът е влязъл между двата шлюза, този към кърмата се затваря след кораба. След това носовият (към ниското ниво на реката) леко се отваря. Водата изтича и така постепенно корабът „слиза“ на долното ниво.

Корабът вече е слязъл на по-ниското ниво и напуска шлюзовото съоръжение. От десният му борт по носа се вижда друг, изчакващ кораб за насипни товари.

Шлюзовете се използват не само от търговски и пътнически кораби, но и от най-малките плавателни съдове – канута и каяци.

Възстановка на римски кораб по Мозел. Използва се като атракция.

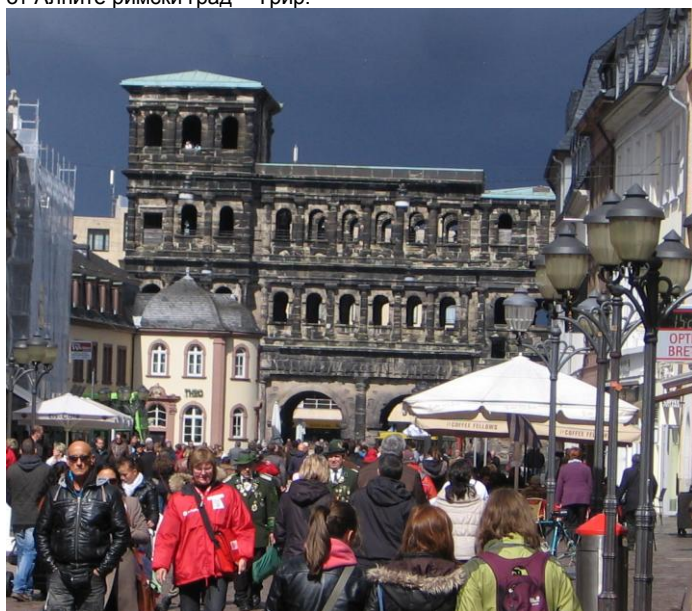
Корабчета за кратки (1-2 часа) разходки по Мозел при гр. Трир.

Долината на Мозел при най-стария немски и най-големия, северно от Алпите римски град – Трир.

Приказният средновековен площад на Трир. Импазонтната Базилика на император Константин от 4 век, катедралата и древната римска градска входна врата Порта Нигра са само част от обектите, включени с списъка за световно културно наследство на ЮНЕСКО в Трир, привличащи целогодишно тълпи от туристи.

Порта Нигра – една от входните врати на древния римски град Августа Треверорум (Трир) е най-запазената и монументална днес в света.

Базиликата на император Константин от средата на 4 век. Най-голямата след Колизеума в Рим сграда за времето си, невероятно съхранена и респектираща с размерите си дори и в наши дни.

Долината на Мозел е един от най-предпочитаните райони и за велоситурове. Често се срещат групи по 10-20 колоездачи, най-често пенсионери с електробайкове, които изминават по около 50 km на ден. Нощуват и на следващия ден продължават по реката и така в продължение на около седмица.

Туристическо корабче край Трир на р. Мозел

Пътническият речен кораб „River Queen“ е пристанал в гр. Трир

Кораб за насипни товари на фона на гр. Трир на р. Мозел. Правят впечатление плъзгащите се твърди капацци на хамбарите.

Бункеровчик зарежда туристическото (бялото) корабче. Трир

Речни кранове от средата на 18 в. в Трир. Сега покрай тях минава велоалея. Вляво, на около 10-15 метра е река Мозел.

Кораб за насипни товари по р. Мозел.

Пълноводна Мозел. Пешеходните и велоалеи от двете страни на реката са изцяло под водата.

Друг пътнически кораб в Трир.

Есента обагрят лозята в топли цветове. Корабите не спират.

Минава поредният кораб за насипни товари. Често се превозват въглища.

Яхт-пристанище Трир разполага с над 60 лодкостоянки. Клубният живот е по немски добре организиран. Клубът провежда курсове (теория и практика) и всяка година около 50 души придобиват ветроходна правоспособност за вътрешни водоеми. Всяка сряда вечер има клубна регата, а освен това и редица други регати в почивните дни. На практика срещу символичен членски внос всеки има право да ползва клубните ветроходни съдове и да се радва на любимия си спорт. Само човек да има желание... Надявам се да доживея момента, когато Пристанище Варна – Изток ще се превърне в привлекателна озеленена рекреационна зона, а акваторията му ще бъде изпълнена с множество малки ветроходни лодки. Подчертавам малки, защото – 1-во са достъпни за много повече хора и 2-ро на тях човек може да се научи единствено и само на ветроходство. На големите - ветроходство е по-вероятно да не се научи, но за сметка на това умения по табла, карти, употреба на напитки с процентно съдържание и др. „полезни“ се усвояват безотказно.

Река Мозел в определен участък е граница между Люксембург и Германия, след това е изцяло в Германия. На снимката вляво е Германия, вдясно - Люксембург. Попитах един немец дали има практика да се къпят в Мозел. Той ми обясни, че не е желателно, защото „пресметливите“, както ги нарече, люксембургци, „пречиствали“ отпадните си води само механично, т.е. на практика все едно не ги пречистват, преди да ги изхвърлят в Мозел. Нали течението отвежда водите към Германия, за какво имало да се тревожат тогава. Иначе Люксембург е на първо място в света по приход на глава от населението....

Доси ВАСИЛЕВ

Р. Мозел при гр. Мец (франция)